

6. Like typed

הלכות שבת סימן שיז

שיז דין קשירה וצניחה בשבת, וכו' ז' סעיפים:

א *הקושר (א) קשר של קנמא והוא מצשה אמן, חב, בגון (ב) קשר הגמלים (ג) *וקושר הספנים וקשיר רצועות מנעל וסנדל שקושרים הרצועות (ד) בשעת צשיתן וכן כל כיוצא בזה, אבל הקושר קשר של קנמא ואינו מצשה אמן, כפסטר: הגה ויש חולקים, שסבירא להו (ה) דכל קשר של קנמא אפלו של דיוט חבין עליו (ו) והוא"ש וז' ירוחם וסור). ויש אומרים שכל קשר שאינו עשוי להחיר (ו) באותו יום עצמו מקרי

באור הלכה

* הקושר וכו'. דע, הקשר שאינו של קנמא שאין חבין עליו מקרי כשהקשר עשוי שלא להתקדם בתמידות (ה) והנה שדרכו של הקשר הזה להחיר ואין מתקדם בתמידות, וכמה דעתי בגמרא קטרא דקטרי בנמא, ואפלו אם הוא עשוי באופן חזק שלא יכול להחיר באחת מניו, מקרי בין לדעת הר"ף והרמב"ם ובין לדעת הרא"ש קשר שאינו של קנמא, כיון שדרכו של הקשר הזה שלא לקנמא בתמידות, וראה מפני דמיון פתוסקמא ונתיישא הוא לדעת רבי מאיר, כמו שכתב הרמב"ם (ה) דכל קשר של קנמא יכול להחיר באחת מניו, או קשר שאינו של קנמא שאין יכול להחיר באחת מניו, אין חבין עליו, ודע עוד, דמה שפוסק בשלשן צריך הקשר ומצשה אמן חב, הוא אפלו אותו הקשר לא מהדק שפיר ויכול להחיר באחת מניו, וכמו שכתבנו במשנה ברורה, וכן פסק בדרכי משה, כי רבנן פליגי על רבי מאיר שאמר דכול להחיר באחת מניו פסור (וכמו שכתב בספר וראים, וכן מוכח מפרש השפ"ק) (ו) להרמב"ם (ו) והר"ב שם פליגי וסביר דתנין, וטלחה כמותם, וכמו שפסקו כל אלו הפוסקים ז"ל, ומוכח בגמרא דקשר כזה לא מהדק, ועל דברם באופן דהו מצשה אמן, דאי לא הכי לא מסיגי לדעת הר"ף והרמב"ם, הרי מצשה אמן נקרא אפלו לא מהדק שפיר, ולפי זה לכאורה צריך עיון על הס"ז שכתב דמצשה אמן נקרא כשהקשר חזק, ואפשר דבגמרא שהוא חזק מאד הנהיג שלא יהיה נמר בשום אופן מצעמו, בדרך האופן הידוע אמן מקושר עשיתו, ומצשה הדיוט הוא כשהקשר אינו עשוי בטוב, שיכול לפעמים במשך הזמן להיות נמר מצעמו, ואין להקשות, אפי' כן מפני פליגי הרא"ש על הר"ף בבבבא זו? יש לומר דהרא"ש סבירא לה דבין עשוי עושה אותו כדי שיתקדם לעולם, מצוי הוא שעושה אותו שלא יהיה נמר מצעמו, ומה שיקרא לפעמים שהוא נמר אין בטל על ידיהו שם קשר קנמא ממש, אף זה אפילו על הס"ז שכתב, דלדעת הרא"ש והסור הכל מלי בדעת העדס הקושר לחור, דאם דעתו שישאר לו לעולם הרי קשר של קנמא, ואם לזמן הוא פסור ואסור, ואם דעתו להחיר ביומו, מפר להמתלה, עין שם, ולפי זה אפילו בקשר הגמלין והספנים גופא או בקטרי דאשכפי, אם דעתו בעת הקשר להחיר ביומו אין עליו שם קשר כלל אפלו עשהו אשכפי בצעמו, ולפי ענינה דעתי צריך עיון גדול בזה, ונראה דקשר שדרכו של העולם לעשותו בקביעות לא אולין ביה מתשבת הקושר לקשר שם קשר ממש, ומה דמצינו בגמרא במנעל בקשר דרבנן ובכנעל בקטרי דאשכפי, הנה באותו האופן שדרכו של קשר עשוי להחיר שלשן בקביעות רק לפי שעה, וזה דמי לענין חיובא לסנדל דנפיק בה בי תרי דמוכח שם דלא מקרי קשר, ודענו אפלו אם עשהו חזק כפיין קטרא דאשכפי, כדמוכח שם בגמרא, עין שם ברש"י, ומשם דלאנשים אפלו אין דרך של הקשר הזה להתקדם, מה שאין כן בענינו לענין אשכפי שדרכו כל העולם שעושין קשר על זה בקביעות, והוא גם כן עשוי חזק כנאי, לא אולין ביה דעתו שהוא חושב להחיר ביומו והתבטל על ידיהו שם קשר ממש, ומדברנן לא מפעמי לי דאסור בזה, וכמו שהביא הגמרא אבהם בשם הכל"ב וכן כתב בספר וראים, דקשר אפלו שאינו של קנמא שדרכו של האדם להקלף לפעמים שישאר לו אסור, ונראה דבענין שלנו שדרכו כל העולם לעשותו לקביעות, לא אולין ביה דעתו ומאדאורייתא אסור, ונראה דכצאתי שכן כתב בספר בית מאיר שנראה לו כן ברור, ובהו יתיר קשית הפרי מגדים, לפה אין עושין ציצית בשבת, וחשב שלמוצאי שבת יתיר מיד? עין שם שו"ת דק בזה מאר, ודברינו נראה, וגם קשית הגאון רבי עקיבא איגר שהקשה על סוגיא דצורבין ק"ג גבי נימא כפוקש דהוא לדבר מצוה, וחשב להחירו במצוה שבתית קדש? ולדברינו דהוא אסור דאורייתא נראה, וכאשר תפסן היטב בדברי רש"י בכמה מקומות בסוגיא זו דף קיב תמצא דברינו, אף לענין אסור הוא ברור ופשוט דאסור, ואפלו בחבל דגורדי אימא בגמרא דגורדי חז"ל שם נבוא להחיר בחבל

שער הציור

(ה) עין באור הלכה: (ג) רש"י: (א) פרי מגדים:

משנה ברורה

בגמרא אמרין דיש כאן שלש חלקות: אחד חב טב טשאת, ואחד פסור אבל אסור, ואחד מפר להתחלה, ולשיטת הר"ף (הרמב"ם) והרמב"ם דקטרי בנמא, דנא חב: דאם הוא קשר של קנמא, כגון שדרכו שיהיה קף לעולם (ה) דהנהיג שאינו קוצב זמן בדעתו להחירו (ו) והוא קשר שעשוי להתקדם תמיד (ו) והוא גם כן מצשה אמן, חב טשאת, ונתבאר לקמן בסוף הסעיף בהג"ה מה מצשה אמן, ואם הוא קשר של קנמא ואינו מצשה אמן, מצשה אמן ואינו קשר של קנמא, פסור אבל אסור: אינו מצשה אמן ואינו קשר של קנמא, מפר להתחלה, ודעת רש"י והרא"ש דאין פוסקים, דלא פלי כלל בצעם הקשר אם הוא מצשה אמן, ולא דעקר החלוק הוא, דאם הוא קשר של קנמא, דהנהיג שדרכו שישאר קף לעולם וכו' (ה), חב טשאת ואפלו אם הוא מצשה הדיוט, דאם אין דרכו לקשרו רק לזמן, פסור אבל אסור, ודמי דעת לשל קנמא, ואפלו אם הוא מצשה הדיוט: ואם דרכו להחירו באותו יום, מפר להתחלה אפלו הוא מצשה אמן, דאין שם קשר דיוט, ויש אומרים, דכל מי שדרכו להחיר בתוך שבועה ימים הרי כבו שדרכו להחיר באותו יום, ומעשהו יבארו דברי המסבר והרב ז"ל נכון: א (א) קשר של קנמא. (ב) ואפלו לא מהדק שפיר יכול להחירו באחת מניו חב, כיון דלא יהיה נמר מצעמו: (ג) קשר הגמלים. שדרכו לגמל בקטרי ונתיין בו טבעת של ידעיה וקושרין אותה ועומדת שם לעולם, וכשנצח לקשרו, ידעיה רצועה ארבה באותה טבעת וקושרין בה, ופעמים שמתינה, יאיתו קשר הראשון הוא קשר הגמלים שהוא קשר של קנמא: (ד) וקשר הספנים. גם הוא כמין טבעת שעושין מן רצועה בלבב שבראש הספינה, ואתו קשר מתקדם תמיד, וכשנצח רצועה המציתה קושר רצועה באותה טבעת ומעמידה בה, וכשנצח רצועה המורה מתי הרצועה ונטולה, ואתו קשר הראשון של הטבעת יא קשר הספנים: (ד) בשעת צשיתן. הנהיג הקשר שקושר בתוך המנעל (ז) שלא תוכל הרצועה לצאת, והוא חב טשאת: (ז) דכל קשר של קנמא וכו'. הנהיג שאין דרכו להחירו לעולם, וכו'. ודעה זו פליגי אמתסר גם בשאינו של קנמא והוא מצשה הדיוט, ונהיג דעתו שיתקדם הקשר איתו זמן, (א) דלהמסבר מפר דדעה זו פסור אבל אסור, דדמי קצת לקשר של קנמא, ועל זה דא' הנהיג תרי ישיאומרים שהביא הרמב"ם, דלדעה הראשונה, כל קשר שאינו עשוי להחיר באותו יום עצמו מקרי של קנמא כדקצת ואסור להתחלה, ודעה שניה, כל שמתיר בתוך שבועה ימים לא מקרי של קנמא כלל ומפר להתחלה: (ו) באותו יום עצמו. אלא למחר, אבל אם עשוי להחיר בליל מוצאי שבת לא מקרי של קנמא כלל ומפר להתחלה. ומיהו, אם קושר בליל שבת ידעיה וקושר להחיר ביום שבת עצמו, אף על גב דאין מקש באותו יום, מכל מקום יש לומר דקשרי, דכל פחות מכ"ד שעות, ביומו

ז' מי שהורשה על ידם לכך, ו' אחד, ועתה כשרוצה לקשר גשיותו קשר שאינו בן יומם, דע' ז' עמי' רכח) שאין הדבר הרי מי שרגיל להניח את מנעלה ז' נאסור לעשותו ליותר מיום ז' צור לו לקשרם בשבת אף על להשאירם קשורים תמיד.

שעובר הזמן ואין בו עד צור' דר', כגון קשר העשוי בשבת, ז' קרלין (חוט שני חב פלי' שבפועל אין הוא עומד להיות ישיב (נשמת אברהם מהר"ם תרנ"א ס"ו) לענין קשר הנעשה מית דינו כקשר של קימא אי' וכן נראה מדברי רש"י בסוכה

ז' ח' ע' סג) בתחילה, ומטעם ז' (מחמת מלאכת תופר, שהיה להחלכה אסורה רק כשתופר חבושת עם האיסופליות שעליו נו של הקושר על מנת להשליח ונת להחירו תוך זמן קצר, וצ"ח גות לה) הסתפק בכעין זה, וז' ו להחיר בבי האי גזווא, משיב זנתק, ונראה מה שכתב הגר"ח יאר קשרים).

וז' התפירה של חתך או ז' הנצרך ולאחר מכן להוציא' אויערבך (שור' מנחת שלב' שאין דינו כקשר של קימא אחר לעשות ולהחיר קשר ז' עת הגר"ש אלישיב (נשמה קימא, ולכן אין לעשותו אי' ועל תפירה בגוף האדם אב קמן סי' שמ ס"ק כז).

יטול אחרי הסרתו מהתנייה

(ה).

ז' שאינם) שבמקום הצורך ז' רא קשר של קימא כלל, אי' וכן כתב להלן (ס"ק בא וכו' (ס"ו) שיד ס"ק מר), שכל קשר להתחלה לקשרו או להחירו

(ז) וכו', אין דרך של הקשר הדי

ז' זה אינו אלא בקשר שעשוי הוא כקשר, אולם קשר שעשוי וימים אותו כקשר, דעת הגר' ז' שאינו נחשב קשר כלל ואר זמנך במילואים עמוד 41

4. Cobi

1. permanent 2. professional grade 3. Sailors